

hele samfundet. Dette medfører behov for indsigt for offentligheden i koncerners regnskabsmæssige forhold. Regnskabskapitlet har da også været den del af loven, der i offentligheden har fremkaldt størst debat. Dette gælder som nævnt koncernregnskabsreglerne, der ikke kræver aflæggelse af et fuldstændigt koncernregnskab, men kun stiller krav om et sammendrag af status for de selskaber, der indgår i koncernen.

Forslaget indeholder kun en relativ begrænset udvidelse af koncernregnskabsreglerne. Dette beror på, at der i EF foregår et omfattende arbejde med udarbejdelse af nye direktiver indenfor regnskabsområdet såvel for det enkelte selskab som for koncerner. Dette arbejde er langt fremskredt, og der kan i løbet af få år forventes vedtaget regler herom.

Under hensyn hertil foreslås det, at koncernregnskabsreglerne udbygges, således, at der tillige skal udarbejdes en koncernresultatopgørelse. Det bør dog stadig være muligt at fremlægge regnskabsmæssige oplysninger om en koncern i en koncernredegørelse i stedet for i et egentligt koncernregnskab, såfremt særlige forhold tilsiger dette.

Der har været tvivl om, hvorvidt den praktiske gennemførelse af såkaldte udbyttedelingsordninger bør medføre ændringer af aktieselskabsloven og anpartsselskabsloven. Det har ifølge aktieselskabsloven altid været lovligt at yde såvel ledelsen, som personalet tillæg til de aftalte lønninger i form af tantieme, gratiale, bonus, etc. Det er endvidere tilladt et selskab at hensætte midler til sociale fonds til fordel for medarbejderne og til at yde tillæg til personer fra selskabets pensionskasse for at afbøde dyrtid, uanset selskabet ingen retlig forpligtelse har hertil. Der findes ingen naturlig skillelinje mellem de nævnte fordele for medarbejderne og udbyttedelingsordninger. Vedtagelser om udbyttedeling må således kunne træffes af bestyrelsen eller af generalforsamlingen med almindeligt flertal, og bestemmelserne om en fast ordning må kunne indsættes i vedtægterne med almindelig vedtægtsændringsmajoritet. Herefter foreslås ikke særlige bestemmelser om udbyttedeling.

4. Omfanget af aktieselskabs-registerets arbejde vil blive forøget i ikke uvæsentlig grad som følge af gennemførelsen af 2. selskabsdirektiv. Ved forslagens vedtagelse vil der som følge af direktivets krav opstå et behov for at bringe de enkelte selskabers vedtægter – herunder kapitalen – i overensstemmelse med lovens bestemmelser, ligesom det må forudses, at en del aktieselskaber vil omdanne sig til anpartsselskaber på grund af det øgede kapi-

talkrav. Hertil kommer, at lovens bestemmelser om vurdering, fortegningsret, kapitalforhøjelse, egne aktier, m. v. tilsammen vil medføre en forøget arbejdsbyrde. Som nævnt foreslås endvidere bestemmelser om koncernrepræsentation og koncernregnskaber i såvel aktieselskabsloven som anpartsselskabsloven. Især vil bestemmelserne om koncernregnskaber bidrage til en fortsat forøget arbejdsbyrde for registerets regnskabsafdeling.

Under hensyn til den stedfundne og foreslåede rationalisering i aktieselskabs-registeret må det antages, at det forøgede arbejde kan udføres, såfremt registerets nuværende medarbejderstab opretholdes ved at de midlertidige stillinger i registeret på fem sagsbehandlere forlænges.

Udgifterne til de fem sagsbehandlere m.v. vil fra 1. januar 1979, hvor de midlertidige stillinger udløber, andrage ca. 900.000 kr. pr. år. Hertil kommer for en 3-årig overgangsperiode en éngangsudgift på ca. 2 mio. kr. Samtidig opnås en årlig besparelse på ca. 200.000 kr. ved at standse den månedlige udgivelse af Registreringstidende, jfr. forslagens § 1, nr. 69.

5. Det bemærkes, at den gældende aktieselskabslov i bemærkningerne til de enkelte bestemmelser betegnes AL.

*Til forslagens enkelte bestemmelser bemærkes:*

*Til § 1.*

Til nr. 1.

Direktivets art. 6 fastsætter 25.000 europæiske regningsenheder (ERE) som den mindste aktiekapital, medlemsstaterne kan bestemme i deres lovgivning. Modværdien i national valuta, der første gang ansættes til kursværdien på dagen for direktivets udstedelse, udgør ca. 165.000 kr.

Såfremt modværdien af den nationalt fastsatte mindstekapital i et helt år er lavere end 22.500 ERE (25.000 ERE ÷ 10 pct.), skal den pågældende medlemsstat – efter meddelelse herom fra EF-kommissionen – inden 12 måneder efter udløbet af den ovennævnte étårs-periode tilpasse sin lovbestemte mindstekapital. Der er dog mulighed for at tildele allerede registrerede aktieselskaber en frist på indtil halvdelen år til at bringe deres aktiekapital op på det af medlemsstaten herefter fastsatte mindstebeløb.

EF's ministerråd skal på forslag af Kommissionen hvert femte år undersøge, hvorvidt en revision af størrelsen af de i artikel 6 angivne beløb er nødvendig under hensyntagen, dels til den økonomiske og monetære udvikling i Fællesskabet, dels til